

מ"ת 3360/02/22 - מדינת ישראל נגד ולא אקחש, תושבי איו"ש

בית משפט השלום בחדרה

מ"ת 3360-02-22 מדינת ישראל נ' אקחש(עציר)
תיק חיצוני: 58120/2022

בפני כבוד השופטת נורית הרצמן אבי-יצחק
המבקשת מדינת ישראל

באמצעות שלוחת תביעות חדרה

נגד
המשיבה

ולא אקחש, תושבי איו"ש
באמצעות ב"כ עוה"ד מוחמד ג'בארין - סנגוריה
ציבורית

החלטה

לפניי בקשה לעיין חוזר ולחילוט ערבויות לפי סעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן - חוק המעצרים).

רקע עובדתי

1. נגד המשיבה - תושבת אזור יהודה ושומרון, הוגשו ביום 2.2.22 כתב אישום ובקשה למעצר עד תום ההליכים. כתב האישום מייחס למשיבה עבירה של כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 וכן שתי עבירות של גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, המיוחסות לה בגין גניבת רכוש יקר-ערך משני בתים בהם הועסקה בניקיון במהלך חודש ינואר 2022.
2. ביום 7.2.22 הורה בית המשפט (כב' השופט מ' גינות) על שחרורה של המשיבה ממעצר בכפוף להפקדת סך של 10,000 ₪ לצורך הבטחת התייצבותה למשפטה.
3. לדיון שהתקיים ביום 17.2.22 בתיק העיקרי (ת"פ 3307-02-22) המשיבה לא התייצבה, לדברי בא-כוחה מאחר שטרם הונפק לה אישור כניסה לשטח ישראל.
4. ביום 10.3.22 התקיים דיון הקראה אליו התייצבה המשיבה, ולנוכח כפירתה בעבירות הגניבה המיוחסות לה, התיק נדחה לשמיעת הוכחות ליום 15.5.22. המשיבה לא התייצבה לדיון זה, ומבירור שערכה המבקשת עלה כי היא כלל לא הגישה בקשה לקבלת היתר כניסה לישראל לצורך הגעה לדיון. כב' השופט אחטר נתן למשיבה הזדמנות נוספת והדיון נדחה לתאריך 1.6.22 תוך ציון כי אם לא תתייצב בשנית, תחולט הערבות שהפקידה במסגרת תיק

המעצר.

5. גם לדיון שהתקיים ביום 1.6.22 נמנעה המשיבה מלהתייצב, ואף לא הגישה בקשה לקבלת היתר כניסה לישראל. בא-כוחה ציין כי שוחח עם בעלה והבין ממנו כי "בשל נסיבות אישיות" לא הגישה בקשה להיכנס לישראל, והוסיף כי ביקש מבעלה לשלוח אסמכתאות, אך עד למועד הדיון הדבר לא נעשה. בנסיבות אלה, ביקשה המאשימה להתלות את ההליכים נגד הנאשמת לצורך איתורה, תוך שהבהירה כי תעמוד על זכותה לעתור בבקשה לחילוט הערבויות שהופקדו בתיק המ"ת. ההליכים בתיק העיקרי הותלו כמבוקש, ומכאן הבקשה שבפניי, שהוגשה ביום 2.6.22 ונדונה במעמד הצדדים ביום 25.7.22.

הדיון בבקשה וטיעוני הצדדים

6. לטענת המאשימה - המבקשת, הכלל הוא כי כאשר מופקדת ערבות לצורך שחרור בתנאים והתנאים מופרים - יש לחלט את הערבות. אם לא תחולטנה הערבויות - הן יחטיאו את תכליתן. עוד הדגישה המבקשת את החשיבות שבחילוט ערבויות לתושבי אזור יהודה ושומרון שאינם מתייצבים למשפטם. המבקשת עתרה אפוא לחילוט מלוא סכום ההפקדה הכספית שהפקידה המשיבה לצורך שחרורה בתנאים, בסך 10,000 ₪. המבקשת ביקשה לקיים את הדיון בהעדר המשיבה.

7. ב"כ המשיבה מטעם הסגוריה הציבורית, עו"ד מוחמד ג'בארין, התייצב לדיון ביום 25.7.22 ומסר כי לאחר שהוגשה הבקשה לחילוט ערבויות, שוחח עם בעלה של המשיבה, הסביר לו את מהות הבקשה וההשלכות של אי התייצבותה לדיון ועדכן לגבי מועד הדיון. עו"ד ג'בארין הבהיר בהגנתו, כי הוא אינו מצוי בקשר ישיר עם המשיבה והיא אינה עונה לטלפונים מצדו, אך הבין מבעלה כי היא חוששת שאם תגיע תיעצר מיד עד תום ההליכים והיא חוששת מכך בהיותה אם לילדים. ב"כ המשיבה ביקש לנסות לתת לה הזדמנות להתייצב לדיון בבקשה והתנגד לקיום הדיון בהעדרה.

8. לאחר ששוכנעתי כי המשיבה היתה מודעת לבקשה ולמועד הדיון ונמנעה במכוון מלהתייצב אליו ובהסתמך על החלטת בית המשפט העליון בבש"פ 7323/98 **מדינת ישראל נ' רג'ואן** (17.8.99), החלטתי לקיים הדיון לגופה של הבקשה בהעדר המשיבה.

9. לגופה של הבקשה, ב"כ המשיבה טען כי בשלב מעצר הימים, הוחזר כסף למתלוננים בשווי הרכוש שנגנב ע"י המשיבה וכי במסגרת הליך המ"ת הוגש אישור בכתב ידו של המתלונן על כך שקיבל פיצוי כספי בשווי התכשיט שנגנב, המשיבה התנצלה ונערכה סולחה. בנסיבות אלה, נטען כי אילו המשיבה היתה מתייצבת לדיונים, ניתן היה לסיים את התיק בענישה מקלה יחסית שלא כוללת רכיב כספי כלשהו. לפיכך, ביקש ב"כ המשיבה לא לחלט את הכספים שהופקדו ולחלופין ליתן למשיבה הזדמנות נוספת להתייצב לדיון ובינתיים להותיר את הכסף בקופת ביהמ"ש.

10. במענה לטענות אלה, ציין ב"כ המבקשת כי הסכום שניתן לאחד המתלוננים הוא 7,000 ₪ בלבד, כך שרוב סכום הגניבה לא הוחזר. לגבי הצעתו החלופית של ב"כ המשיבה, עמד על כך שאין מדובר בהצעה ממשית אלא למעשה בקשה שבית המשפט ימנע מקבלת החלטה ויותר את המצב הנוכחי כפי שהוא, הגם שההליך העיקרי כבר הותלה.

דין והכרעה

11. כידוע, על פי ההלכה הפסוקה, לגבי תושבי האזור על בית המשפט לשקול האפשרות לשחרור בערבויות כספיות הולמות שיבטיחו התייצבות לדיונים, כפי שנקבע בהלכת **קונדוס** (בש"פ 6781/13 **קונדוס נ' מדינת ישראל** (4.11.13)) וכך אכן נעשה בעניינה של המשיבה.

12. אלא, שהמשיבה דרסה ברגל גסה את האמון שניתן בה כשנמנעה במפגיע מלהתייצב לדיונים בעניינה (ובכלל זה גם לדיון בבקשה הנוכחית) ולמעשה נמלטה מאימת הדין.

13. התנהלות זו של המשיבה מחייבת נקיטת יד קשה, שמשמעה חילוט הערבות שהפקידה המשיבה בדיוק למטרה זו - הבטחת התייצבותה לדיונים וקידום פני החשש להימלטות מאימת הדין הנובע מכך שאין מדובר בתושבת ישראל. החלטה שכזו מתחייבת הן לאור נסיבות המקרה שבפניי - שבו ניתנו למשיבה מספר הזדמנויות לשנות דרכה ולהתייצב לדיונים, אך היא נותרה נחרצת בהחלטתה להימנע מלעשות כן; והן לנוכח הצורך ביצירת הרתעה משמעותית לצורך שמירת אפקטיביות האמצעי של הפקדת ערבויות כתמריץ להבטחת התייצבותם של שוהים בלתי חוקיים לדיונים בעניינם. שמירת האפקטיביות של כלי זה היא חיונית לצורך המשך יישומה - הראוי כשלעצמו, של הלכת קונדוס והאפשרות של שחרור בערובה של שוהים בלתי חוקיים, במקרים המתאימים.

14. פסיקה רבה וענפה התייחסה לתכליות של חילוט ערבויות וחיוניות ההרתעה לצורך שמירת האפקטיביות של חלופות מעצר ככלל. ראו למשל דברי כב' השופט ד' מינץ בבש"פ 2350/21 **כמאלה נ' מדינת ישראל** (25.4.21), פס' 8 (ההדגשה הוספה):

"סמכותו של בית המשפט להורות על חילוט ערבות בשל הפרת תנאי שחרור בערובה מעוגנת בסעיף 51 לחוק המעצרים. חילוט ערבויותיהם של מפקחים וצדדים שלישיים משרת תכלית הרתעת משולשת: הרתעת הערב הקונקרטי לבל יזנח את מחויבותיו; הרתעת הרבים, מפני שחילוט של ערבות במקרה של הפרה תורם להעברת המסר שעניינו חשיבותן של ההתחייבויות שנוטלים על עצמם מי שמסכימים לפקח על נאשמים ונידונים; הרתעת הנאשם-המפוקח מפני פגיעה בדורשי טובתו שנאותו לערוב לו, ככל שיפר את תנאי השחרור בערובה (ראו: בש"פ 8163/12 **אלון נ' מדינת ישראל**, פסקה 18 (19.11.2012)). הרתעה זו חיונית, שכן בלעדיה תוגבל יכולתם של בתי המשפט לעשות שימוש בכלי של שחרור לחלופת מעצר, ובכך להבטיח פגיעה מינימלית בזכותו של העצור לחירות.

דברים אלה, שנכתבו בנוגע לחילוט ערבויות של מפקחים וצדדים שלישיים, נכונים (ואף מקל וחומר) לגבי חילוט הפקדה במזומן אשר מופקדת על ידי הנאשם עצמו, שהוא האחראי הבלעדי להפרת התנאים.

15. באשר לטענת ב"כ המשיבה לגבי סכומים ששילמו המשיבה או משפחתה כפיצוי לנפגעי עבירות הגניבה (או מי מהם), אני סבורה כי נושא זה אינו נוגע כלל לבקשת החילוט שבפניי. הערבות הופקדה **לשם הבטחת התייצבות למשפט**, הא ותו לא. מעצם העובדה שהמשיבה נמנעה מלהתייצב לדיונים בעניינה - קמה עילה לחילוט הערבות, ללא כל קשר לרכיבי הענישה להם הייתה צפויה אילו היתה מתייצבת למשפטה ומורשעת בדיון. בהקשר זה אעיר, כי גם אילו היתה המשיבה מואשמת רק בעבירה של שהיה בלתי חוקית, ניתן היה לחלט את הערבות (במלואה או בחלקה) במקרה של הימנעות מהתייצבות.

16. לעניין היקף החילוט, סעיף 51(ב) לחוק המעצרים אמנם נוקט בלשון "**חילוט הערבות**" אך הפסיקה הבהירה כי ההחלטה אם לחלט את הערבות במלואה או בחלקה נתונה לשיקול דעתו של בית המשפט בהתאם למכלול נסיבות העניין לרבות מהות האישומים העומדים כנגד הנאשם ואופי הפרת תנאי השחרור (ר' למשל: בש"פ 8626/04 **צ'וסקין נ' מדינת ישראל** (10.10.04)).

17. במקרה דנן, מדובר כאמור בהפרה בוטה של תנאי השחרור - ולמעשה הפרה יסודית אשר סיכלה האפשרות להמשך ניהול ההליך נגד המשיבה; וכתב אישום המייחס למשיבה פגיעה ברכוש בהיקף לא מבוטל, כמו גם מעילה באמון שתי המשפחות שניאותו להכניס את המשיבה לביתן ולהעסיקה. לאור מכלול נסיבות העניין לנוכח תכליות החילוט אליהן התייחסתי לעיל, אני סבורה כי במקרה זה קיימת מלוא ההצדקה לחלט את כל הסכום שהופקד.

סיכומי של דבר, אני מורה על חילוט הסכום של ₪ 10,000 שהופקד במסגרת תיק זה, לטובת אוצר המדינה.

ניתנה היום, כ"ד אב תשפ"ב, 21 אוגוסט 2022, בהעדר הצדדים.